

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620201204
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7620201204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Rastislava Pellu, v spore žalobcu: ENERTEC, s.r.o., so sídlom Družstevná 833/5, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 36 595 349, zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o, so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: BBF elektro s.r.o., so sídlom Radlinského 17/B, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 36 177 245, zastúpenému Advokátska kancelária Hovan a Hospúdko, s.r.o., so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 47 233 419, o zaplatenie 20.000 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 13Cb/11/2020 – 820 zo dňa 13. januára 2022 a dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 13Cb/11/2020 – 854 zo dňa 27. januára 2022, takto

rozhodol:

I. P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 13Cb/11/2020 – 820 zo dňa 13. januára 2022 a dopĺňací rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 13Cb/11/2020 – 854 zo dňa 27. januára 2022.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom č. k. 13Cb/11/2020 – 820 zo dňa 13. januára 2022 vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 20.000 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku II. rozhodol, že žalobca má proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 13Cb/11/2020 – 854 zo dňa 27. januára 2022 súd prvej inštancie rozhodol, že dopĺňa rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 13Cb/11/2020 zo dňa 13. januára 2022 o výrok III., ktorý znie: Slovenská republika má proti žalovanému právo na náhradu trov štátu v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 20.000 eur titulom zľavy z ceny za dielo. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že ako objednávateľ diela uzavrel do žalovaným ako zhotoviteľom diela zmluvu o dielo č. 23/2/2010 (ďalej len „zmluva o dielo“), predmetom ktorej bola výstavba fotovoltaickej elektrárne (ďalej len „FVE“ alebo „dielo“) podľa projektovej dokumentácie. Cena za dielo bola 2.598.000 eur bez DPH, s DPH bola cena za dielo 3.091.620 eur. Dielo bolo zhotovené, odovzdané žalobcovi a cenu za dielo žalobca riadne a včas zaplatil. V článku VI. zmluvy o dielo sa žalovaný (zhotoviteľ diela) zaviazal do piatich dní po obdržaní reklamácie oznámiť objednávateľovi diela, či reklamáciu uznáva, akú nevyhnutú lehotu na odstránenie vady navrhuje, alebo z akých dôvodov reklamáciu odmieta uznať. Žalobca dielo reklamoval písomne dňa 15.10.2010, 17.10.2010 a 25.1.2012, v reklamáciách špecifikoval vady diela. Tvrdil, že žalovaný

ani napriek reklamáciám neodstránil vady diela, ktoré sa týkajú odvádzania tepla z miestnosti, a to (i) NN-VN rozvádzača, (ii) VN transformátora a (iii) invertorov. Okrem toho žalovaný neodstránil vadu diela - nedodržanie predpísanej kompenzácie účinkov, keď sa zariadenie chová inak v zimných a inak v letných mesiacoch a bez dodania automatického kompenzačného zariadenia sa vada nedá odstrániť. Posledná vada, na odstránenie ktorej bol žalovaný vyzvaný listom žalobcu zo dňa 23.4.2012 sa týkala silného rušenia prevádzkových zariadení elektrárne, a to konkrétne zabezpečovacieho a kamerového systému, ktoré bolo spôsobené nedodržaním inštalačného návodu. Žalovaného žalobca vyzval, aby v lehote jedného mesiaca od doručenia výzvy odstránil tieto vady diela s tým, že ak tak nespraví, žalobca žiada zľavu z ceny za dielo vo výške 20.000 eur. Žalovaný označené vady diela neodstránil a vo vyjadrení k nim uviedol, že čo týka odvádzania tepla z miestnosti, po preverení výkonu týchto jednotiek je to zanedbateľná spotreba, avšak systém môže doplniť vypínacím prvkom, ktorý tieto jednotky po odstavení výroby vypne a ráno opäť zapne. Ďalšie vady žalovaný neuznal ako opodstatnené.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Potvrdil, že žalobca mu zaslal reklamácie, v ktorých uviedol, ako žiada odstrániť údajné vady diela. Žalovaný na ne reagoval a medzi stranami prebehli osobné jednania, na ktorých žalobcovi vysvetlil, že sa nejedná o vady diela. FVE bola vybudovaná podľa žalobcom schváleného projektu riadne, včas a bez väd, o čom svedčí aj preberací protokol, ktorý predložil žalobca, spĺňa všetky technické normy aj STN. Tvrdil, že údajné vady diela, ktoré prezentuje žalobca, nie sú vadami, ale jedná sa o vylepšenie projektu oproti schválenému technickému projektu, podľa ktorého došlo k výstavbe FVE a žalovaný sa nebráni tieto práce vykonať, ak si ich žalobca u žalovaného objedná a zaplatí za ne.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 26.2.2012 zmluvu o dielo, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného vykonať pre žalobcu dielo a to zhotoviť fotovoltaickú elektrárňu podľa projektovej dokumentácie s tým, že rozsah diela je totožný s rozsahom prác podľa cenovej ponuky, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o dielo ako príloha č. 1. Zhotoviteľ mal po ukončení diela zakresliť do realizačného projektu diela všetky zmeny podľa skutočného stavu vykonaných prác a túto dokumentáciu skutočného vyhotovenia diela odovzdať objednávateľovi pri preberacom konaní. Okrem obvyklých preberacích podmienok mal zhotoviteľ priebežne dokumentovať kvalitu odovzdaných prác revíznymi správami, správami o skúškach, doloženými atestami alebo certifikátmi zhotoviteľom zabudovaných výrobkov a tieto kompletne predložiť objednávateľovi pri preberacom konaní stavby. O odovzdaní a prevzatí stavebných prác sa strany zaviazali spísať zápis. Zhotoviteľ poskytol záruku na jednotlivé časti FVE a zaviazal sa, že do piatich dní po obdržaní reklamácie oznámi objednávateľovi diela, či reklamáciu uznáva, akú nevyhnutú lehotu na odstránenie vady navrhuje alebo z akých dôvodov reklamáciu odmieta uznať.

5. Zo zápisu o odovzdaní a prevzatí stavby súd prvej inštancie zistil, že dielo bolo žalobcovi odovzdané dňa 30.7.2010 bez väd. Odchýlky od stavebného projektu neboli zistené, kvalita práce bola zhodnotená ako dobrá. V časti zápisu označenej ako vyjadrenie účastníkov konania je uvedené, že elektrické zariadenie vybudované BBF elektro s.r.o. je spôsobilé bezpečnej a trvalej prevádzky. V zmysle § 24 písm. p) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike boli splnené technické podmienky, čím elektrické zariadenie môže byť pripojené k distribučnej sústave. Tento zápis súčasne nahrádza „Prevádzkové povolenie“ podpisom projektového manažéra. Podľa inšpekčnej správy ev. č. 1644/30/10/FT/IS/E zo dňa 2.8.2010 spĺňa zariadenie základné požiadavky bezpečnosti technických zariadení overené skúškou, na základe toho sa vydáva osvedčenie.

6. Ďalej mal súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním preukázané, že listom zo dňa 15.10.2010 zaslal žalobca žalovanému reklamáciu nasledovných väd diela: 1./ keď napätie VN vedenia vypadne, hlavný istič automaticky nezapína po obnovení napätia VN vedení. K zapínaniu hlavného ističa elektrárne je nutná ručná manipulácia, čo je v rozpore s vyjadreniami SSE - D k projektu, 2./ inventory po obnovení napätia po ustálení pomerov na VN strane a po uplynutí nastaveného času automatického zapínania, automaticky nenaštvrtujú, je nutné ručné štartovanie, 3./ odvádzanie tepla z miestnosti: a) NN-VN rozvádzača, b) VN transformátora a c) invertorov je nevyhovujúce, nevhodné a automatická regulácia teploty s nasadenými klimatizačnými zariadeniami nie je spoľahlivá. V miestnosti NN-VN klimatizačné zariadenie negarantuje nastavenú teplotu, v miestnosti VN transformátora cirkulácia chladiaceho vzduchu nie je vôbec zabezpečená, klimatizačné zariadenie negarantuje nastavenú teplotu, v miestnosti invertorov klimatizačné zariadenie negarantuje nastavenú teplotu, 4./ dielo nedodržuje predpísanú kompenzáciu účinníka a 5./ napriek tomu, že počas výstavby žalobca pracovníkov

žalovaného viackrát upozornil na nedodržanie predpísanej hĺbky uloženia kábla, spojovací kábel na spojenie merača intenzity vonkajšieho osvetlenia je uložený v zemi len v hĺbke cca 15 cm. Dodal, že tieto vady diela vážne ohrozujú bezpečný a ekonomický chod FVE.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že dňa 17.10.2010 zaslal žalobca žalovanému ďalšiu reklamáciu, ktorou reklamoval zistené nedostatky a plynulý chod FVE. Tvrdil, že zistené chyby od dátumu spustenia FVE do prevádzky (od 20.7.2010) sú nasledovné: 1./ v elektrárni nie je namontované monitorovanie prúdových slučiek vytvorených zo solárnych panelov - chyba string monitoring, 2./ do rozvádzača typu RMX pracujúce 3 slučky vytvorené zo sériovo zapojených solárnych panelov nie sú istené a v prípade skratu sa prúdové slučky samočinne neodpoja, 3./ v rozvádzači NN - VN výkonový vypínač na NN strane nezapína, k zapínaniu elektrárne je nutná ručná manipulácia s výkonovým vypínačom, 4./ inventory často vypadávajú a nevedia optimálne spolupracovať priamo so slučkami panelov, 5./ káblový vývod na strane VN transformátora je neodborne namontovaný; 6./ hliníkové rámy solárnych panelov sú prichytené k pozinkovanému železnému profilu, 7./ kovové dvere na kioskovej trafostanici sú deformované, 8./ gumený koberec na podlahe v NN - VN rozvádzači je nevyhovujúci, 9./ prepojovacie káble medzi solárnymi panelmi voľne visia a po čase hrozí ich zlomenie, 10./ nie sú dodané technické dokumentácie a manuály k jednotlivým zariadeniam, 11./ nie je dodaný originál software k sledovaniu technických parametrov FVE, dodaný náhradný je nevyhovujúci. Žalobca dodal, že uvedené vady vážne ohrozujú plynulý ekonomický chod FVE.

8. Dňa 25.1.2012 zaslal žalobca žalovanému písomnú reklamáciu označenú ako „2. opakovaná výzva na odstránenie vád“, v ktorej uviedol, že dňa 6.1.2011 zaslal žalovanému reklamáciu označenú ako „1. opakovaná výzva na odstránenie vád“, ktoré boli vymenované ešte v liste zo dňa 17.10.2010. Žalobca uviedol, že od opakovanej výzvy uplynul viac ako jeden rok a môže konštatovať pretrvávanie vady č. 3 - odvádzanie tepla z miestnosti je stále nevyhovujúce, dochádza k vysokej spotrebe elektrickej energie hlavne v nočných hodinách, keď chladenie žalobca nepotrebuje. Tieto vady okrem rýchlejšieho starnutia komponentov v roku 2011 spôsobili škodu okolo 14.000 eur. Ďalej vada č. 4 - dielo nedodržuje predpísanú kompenzáciu účinníka, pričom bez dodania automatického kompenzačného zariadenia sa nedá táto vada odstrániť. Okrem toho FVE vyžaruje ako vysielateľ, čo vyvoláva vážne a cenovo nákladné problémy pri montáži zabezpečovacieho a kamerového systému FVE. Žalobca žalovanému tiež oznámil, že ak označené vady neodstráni, odstráni ich žalobca pomocou tretej osoby na náklady žalovaného.

9. Žalovaný žalobcovi dňa 24.2.2012 odpovedal, že pokiaľ ide o žalobcom tvrdenú vadu odvádzanie tepla z miestnosti, reklamáciu žalobcu neuznáva, keďže nie je popísaná. Tvrdil, že odvádzanie teploty (klimatizácia) funguje a je navrhnutá tak, aby zariadenia pracovali v čo najoptimálnejšom prostredí, zachovala sa ich funkčnosť a technická životnosť. K argumentu žalobcu, že ventilátory vnútorných jednotiek nikdy nevypnú a tým dochádza k vysokej spotrebe elektrickej energie, žalovaný namietal, že ide o presne nedefinovanú hodnotu, táto spotreba je zanedbateľná, ale ak žalobca trvá na vypnutí počas nočných hodín, žalovaný doplní do systému vypinací prvok stýkač, ak žalobca potvrdí takéto riešenie. Žalovaný dodal, že poskytujú servis 19 FVE, výkonnosť FVE žalobcu je nadpriemerná, čo dokazuje, že pracuje výborne a spoľahlivo. K žalobcom namietanej vade označenej ako kompenzácia účinníka - nedodržanie predpísanej hodnoty, žalovaný oponoval, že zariadenie pracuje správne. Pokiaľ ide o vadu nesprávna inštalácia výstupných káblov z inverterov žalovaný tvrdil, že súvisí s nesprávnym prekladom manuálu. V ďalšom vyjadrení zo dňa 30.4.2012 žalovaný dodal, že žalobcovi pre informáciu poslal aj preberací protokol a zápis o vykonaní úradnej skúšky oprávnenou organizáciou.

10. Ďalej mal súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním preukázané, že spoločnosť ABB s.r.o. v liste zo dňa 20.2.2012 adresovanom žalovanému uviedla, že spôsob inštalácie inverterov aj použité káble pre pripojenie inverterov na striedavej a jednosmernej strane je v súlade s odporúčaniami výrobcu inverterov. Listom zo dňa 23.4.2012 žalobca vyzval žalovaného na odstránenie vád diela v lehote jedného mesiaca s tým, že v prípade ak vady nebudú žalovaným odstránené, uplatní si zľavu z ceny diela vo výške 20.000 eur.

11. Zo znaleckého posudku č. 12/2014 zo dňa 5.11.2014 vypracovaného znalcom Ing. Danielom Hlubeňom, PhD. súd prvej inštancie zistil, že:

- dielo, ktoré je predmetom sporu bolo vykonané v zmysle koncepcie obsiahnutej v časti II. Zmluvy o dielo č. 23/2/2010 bod 2.,
- dielo dosahuje parametre v súlade s energetickým auditom,

- posúdením predložených podkladov bolo zistené, že neboli naplnené všetky požiadavky vyhlášky č. 508/2009 Z. z. a to: predložená technická dokumentácia nie je aktuálna a nezodpovedá skutočnosti, úradná skúška bola vykonaná pre inú transformačnú stanicu ako je deklarovaná, projektová dokumentácia nie je aktuálna, chyba projekt vzduchotechniky, ktorý by riešil chladenie uvádzané v technickej správe,

- použitie tieneneho kábla medzi striedačom a VN transformátorom je odporúčané, no nie požadované,

- chladenie troch miestností nebolo vyriešené dobre, keďže podľa vyjadrení projektanta a dodávateľa žalobcu je čiastočne poddimenzované, čo potvrdil aj nezávislý návrh chladenia, ktorý dal spracovať znalec. Ekonomické hľadisko je irelevantné, keďže bolo dohodnuté v zmluve o dielo. Z pohľadu technického, chladenie klimatizáciou je možné, norma ale odporúča prirodzené vetranie. Za bezpečnosť prevádzky zodpovedá podľa vyhlášky č. 508/2009 Z. z. prevádzkovateľ vyhradeného technického zariadenia, napr. vydaním miestneho prevádzkového predpisu, ktorý zabezpečí trvalú a bezpečnú prevádzku chladenia. Plynulú prevádzku nebolo možné posúdiť, keďže ventilátory potrebné pre chladenie striedačov nie sú nainštalované. Projekt chladenia/vetrania nie je súčasťou sprievodnej technickej dokumentácie podľa vyhlášky č. 508/2009 Z. z.

12. Žalobca vo vyjadrení k znaleckému posudku uviedol, že z neho vyplýva, že dielo nebolo vykonané podľa schválenej projektovej dokumentácie uvedenej v zmluve, bola použitá úplne odlišná trafostanica, transformátor, iné rozvádzače a pod. Žalovaný bez súhlasu projektanta realizoval zásadné (neodborné) zmeny oproti schválenému projektu, v dôsledku čoho vznikli vady diela, ktorých opodstatnenosť je predmetom sporu. Argumentoval, že to, že FVE dosahuje schválené parametre ešte neznamená, že dielo nevykazuje namietané vady. Znalec konštatoval, že dielo nebolo realizované v súlade s vyhláškou č. 508/2009 Z. z. a potvrdil, že úradná skúška bola vykonaná pre inú transformačnú stanicu, ako bola deklarovaná. Zdôraznil aj nedostatok projektu vzduchotechniky, ktorý by vyriešil otázku chladenia. Znalec deklaroval, že v dôsledku nedostatočného chladenia dochádza k prehrievaniu elektrických zariadení a tým k značnému zníženiu životnosti elektrických komponentov. Existenciu vady spočívajúcej v nedostatočnom chladení jednotlivých miestností preto potvrdil. Naznačil však iba jednu alternatívu odstránenia tohto nedostatku, a to dodaním prídavných ventilátorov. Potvrdil tiež, že chladenie všetkých troch miestností nebolo vyriešené odborne. Uvedenú skutočnosť potvrdili aj výsledky nezávislého projektu, ktorý znalec zabezpečil. Okrem toho znalec potvrdil existenciu namietaných vád a naznačil spôsob ich odstránenia. Žalobca dodal, že na pokyn znalca a na vlastné náklady zabezpečil vyhotovenie projektov, ktoré riešili spôsob odstránenia jednotlivých vád a výšku nákladov s tým spojených. Podľa rozpočtu cena odstránenia vád diela je 32.273,94 eur, k tomu považuje za potrebné pripočítať cenu elektrických komponentov, ktoré bolo potrebné vymeniť kvôli predčasnému starnutiu a častým výpadkom FVE z prevádzky v sume 16.786,60 eur a škody za vysokú spotrebu elektrickej energie na chladenie trafostanice vo výške 92.350,68 eur. Vyjadrenie k znaleckému posudku uzavrel žalobca tým, že od spustenia FVE do prevádzky do konca októbra 2017 mu bola spôsobená hospodárska škoda vo výške 141.411,22 eur a každý dňom narastá.

13. Žalovaný vo vyjadrení k znaleckému posudku uviedol, že pokiaľ ide o odvádzanie tepla z miestností, žalobca reklamoval, že zariadenie negarantuje nastavenú teplotu (technická časť) a že zariadenie má vysokú spotrebu elektrickej energie, ktorá mu spôsobuje škodu. Čo sa týka ekonomického hľadiska, znalec jednoznačne viackrát konštatoval, že spôsob prevádzky a samotná ekonomickosť prevádzky bola dohodnutá v zmluve o dielo, kde obe zmluvné strany súhlasili s týmto riešením. Ak je použitá klimatizácia, logicky to znamená spotrebu elektrickej energie na jej chod. Čo sa týka technického hľadiska, znalec konštatoval, že chladenie nebolo vyriešené dobre, pretože je čiastočne poddimenzované. Dodávateľ chladenia uviedol, že výpočtovo to naozaj tak je, ale podľa jeho reálnych skúseností a na iných prevádzkach sa potvrdilo, že inštalovaná klimatizácia výkonovo postačuje, preto navrhol znalci uskutočniť reálne experimentálne meranie teploty priamo na elektrárni. Zariadenie transformačnej stanice - transformátor ako aj samotné striedače sú navrhnuté pre okolitú teplotu 40°C. Pri zabezpečení tejto teploty je zabezpečená trvalá a bezpečná prevádzka transformačnej stanice a striedačov. Žalovaný dôvodil, že so žalobcom si nedohodli iné parametre teploty, ktorú má klimatizácia zabezpečovať. V časti rušenia prevádzkových zariadení elektrárne, a to konkrétne zabezpečovacieho a kamerového systému, ktoré je spôsobené nedodrzaním inštaláčného návodu - výstupné káble z invertorov na AC-strane nie sú tienené, uviedol, že znalec sa nezapodieval len konkrétnym uvedeným problémom (nedodržanie inštaláčného návodu), ale išiel do hĺbky problematiky, vykonal merania a zistil, že namerané hodnoty nevybočujú z hodnôt deklarovanej normou. Kamerový systém a zabezpečovací systém si riešil žalobca. Čo sa týka nedodržania inštaláčného návodu - výstupné káble z invertorov na AC - strane nie

sú tienneé, znalec jednoznačne konštatoval, že reklamácia nie je opodstatnená. V doplnenom vyjadrení žalovaný uviedol, že žalobca sa nemôže domáhať vád diela z toho dôvodu, že dielo neprehladol. V prípade výskytu vád, tieto mal okamžite reklamovať, čo sa nestalo.

14. Súd prvej inštancie poukázal, že rozsudkom č. k. 15Cb/46/2012 - 440 zo dňa 12. decembra 2017 žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 2Cob/49/2018 - 504 zo dňa 19. apríla 2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1Obdo/82/2018-579 zo dňa 20. novembra 2019 tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súdu prvej inštancie uložil, že sa má vysporiadať s vytýkanými vadami diela a opätovne rozhodnúť.

15. Po tom, ako dovolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, žalobca v konaní argumentoval, že je nesporné, že žalovaný (i) nerealizoval dielo riadne, t. j. podľa projektovej dokumentácie stanovenej v zmluve o dielo, čo konštatoval aj znalec v znaleckom posudku a že (ii) žalovaný neodstránil vady diela napriek opakovaným reklamáciám žalobcu zo dňa 15.10.2010, 17.10.2010, 25.1.2012 a 23.4.2012, pričom notifikačnú povinnosť žalobca preukázateľne splnil nielen v zákonnej ale aj zmluvnej záručnej lehote v súlade s ust. § 562 ods. 2 písm. c) Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho žalobcovi vznikol nárok na primeranú zľavu z ceny za dielo. Žalobca dôvodil, že podľa projektových dokumentácií, ktoré si nechal nezávisle vyhotoviť, reálna cena odstránenia vád diela predstavovala sumu vo výške 32.273,94 eur (projekt stavby č. 01100/2014 vypracovaný autorizovaným stavebným inžinierom A. B. C. v októbri 2014). Vyčíslenie bolo pritom realizované ešte v roku 2014 a nezohľadňuje 6 ročnú infláciu cien. Okrem toho bol nútený vymeniť niektoré komponenty kvôli predčasnému starnutiu a častým výpadkom elektrárne z prevádzky na vlastné náklady vo výške 16.786,60 eur. Žalobca tiež poukázal, že v intenciách ust. § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka a citovaných rozhodnutí najvyšších súdnych autorít je zrejme, že žalobcovo uplatnenie zľavy z ceny diela po tom, čo žalovaný nesporne odmietol odstrániť namietané vady diela a vyhovieť opakovaným písomným reklamáciám žalobcu, nie je zmenou už zvoleného nároku vád z diela. Vzhľadom na uvedené sa nemožno obmedziť na formalistický záver, že hľadiskom pre určenie primeranej zľavy nemôže byť aj výška nákladov vynaložených na opravu (resp. sfunkčnenie) diela. Keďže žalovaný odmietol odstrániť riadne a včas vady diela, žalobca si legitímne uplatnil nárok na zľavu z ceny diela vo výške 20.000 eur, pričom reálne uhradené náklady žalobcu sú omnoho vyššie. Dôvodil, že nemohol vyčkávať s odstránením vád diela až do právoplatného skončenia súdneho konania a zo zákona bol nútený preventívne zakročiť (§ 415 Občianskeho zákonníka v spojení s § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a pristúpiť k oprave diela na vlastné náklady. Preventívne sa rozhodol eliminovať potenciálne hroziace riziko vzniku škody (majetkovej, ekologickej, prípadne škody na zdraví zamestnancov), pokiaľ je elektrárňou v prevádzke. Mal za to, že tento jeho obozretný postup mu nemôže byť na ťarchu.

16. Súd prvej inštancie poukázal, že podaniami zo dňa 29.5.2020 a 10.11.2020 žalovaný navrhol vykonanie dôkazov a to, aby žalobca predložil skutočný stav výroby elektrickej energie od spustenia FVE až po rok 2019 vrátane a predložil koľko fakturoval odberateľovi elektrickej energie a koľko mu odberateľ elektrickej energie uhradil od spustenia FVE až po rok 2019 vrátane. Tieto návrhy na vykonanie dokazovania súd prvej inštancie zamietol s odôvodnením, že tieto skutočnosti nijako nesúvisia s predmetom tohto konania a otázkami, či dielo malo vady, či žalobca tieto vady reklamoval, či tieto vady na vlastné náklady odstránil pomocou tretej osoby a či mu za existenciu týchto vád patrí primeraná zľava z ceny za dielo.

17. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že vykonal výsluch znalca Ing. Daniela Hlubeňa, ktorý zotrval na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracoval.

18. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa §§ 536 ods. 1; 554 ods. 1; 551 ods. 1, 2, 3; 560 ods. 1; 562 ods. 1, 2; 563 ods. 1; 564 vety prvej; 436; 439 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré upravujú základné ustanovenia zmluvy o dielo, vykonanie diela, nevhodnosť pokynov objednávateľa diela, pojem vady diela, vykonanie prehliadky diela, záruku na dielo, nároky z vád diela, nároky z vád tovaru pri nepodstatnom porušení zmluvy a primeranú zľavu z kúpnej ceny.

19. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dielo nebolo vyhotovené podľa projektu uvedeného v zmluve o dielo. Poukázal, že z predložených listín vyplynulo, že po spustení diela do skúšobnej prevádzky dňa 17.7.2010 nedostatky zistené neboli. Vady diela nevyplývajú ani zo zápisu o odovzdaní a prevzatí stavby zo dňa 30.7.2010. V zápise je konštatované, že dielo je bez vád. Žalobca si nárokoval zľavu ceny za dielo vo výške 20.000 eur z dôvodu neodstránenia vád diela, pričom poukázal na reklamácie zo dňa 15.10.2010, 17.10.2010 a 25.1.2012. Súd prvej inštancie uviedol, že nariadil vykonanie znaleckého dokazovania, z ktorého záverov zistil najmä to, že pri vykonaní diela neboli zhotoviteľom (žalovaným) naplnené všetky požiadavky vyhlášky č. 508/2009 Z. z., predložená technická dokumentácia nie je aktuálna a nezodpovedá skutočnosti, úradná skúška bola vykonaná pre inú transformačnú stanicu ako je deklarovaná, projektová dokumentácia nie je aktuálna, chýba projekt vzduchotechniky, ktorý by riešil chladenie uvádzané v technickej správe. Okrem toho zistil, že chladenie troch miestností nebolo vyriešené dobre, keďže podľa vyjadrení projektanta a dodávateľa žalobcu je čiastočne poddimenzované, pričom podľa záverov ustanoveného znalca má zvýšená teplota nepriaznivý vplyv na prevádzku elektronických komponentov a ich celkovú životnosť. Pokiaľ ide o elektromagnetické rušenie kamerového systému, v tejto časti znalec uviedol, že inštalované zariadenie nie je vhodné do daného prostredia.

20. Súd prvej inštancie poukázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. mája 2020, sp. zn. 3Obdo/3/2020, podľa ktorých aj v prípade odstránenia vád diela treťou osobou určenou objednávateľom za predpokladu, že zhotoviteľ vady diela neodstránil ani v dodatočnej primeranej lehote, má objednávateľ voči zhotoviteľovi právo na zľavu z ceny diela podľa ustanovenia § 564 v spojení s ustanovením § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak náklady objednávateľa účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie vád treťou osobou určenou objednávateľom prevyšujú zľavu z ceny diela, predstavujú tieto náklady v rozsahu prevyšujúcom zľavu z ceny diela nárok objednávateľa na náhradu škody voči zhotoviteľovi podľa ustanovenia § 440 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka.

21. Pri rozhodovaní sa súd prvej inštancie plne stotožnil s dôvodmi, na ktorých žalobca zakladal svoj nárok, keď dospel k záveru, že žalovaný ako zhotoviteľ diela nedodrжал rozsah aj projektovú dokumentáciu v zmysle uzatvorenej zmluvy o dielo, ktorá bola podkladom zmluvného vzťahu strán sporu. Dielo realizoval v rozpore s dokumentáciou, ktorá je súčasťou zmluvy o dielo a to bez toho, aby preukázal písomný súhlas žalobcu so zmenami pri realizácii diela. Žalovaný tým podľa súdu prvej inštancie založil svoju zodpovednosť za vzniknuté vady diela, najmä čo sa týka nedostatkov v chladení. Dôvodil, že žalovaný je osobou, ktorá nielenže vykonáva zhotovenie takéhoto diela v rámci svojho podnikateľského oprávnenia, ale aj osoba odborne zdatná, nakoľko montoval niekoľko FVE, preto mal skúsenosti a vedomosti o tom, ako a čo treba robiť. Argumentáciu žalovaného, že k zmenám dochádzalo z dôvodu nedostatku materiálu či iných technických riešení pri montáži, ako aj z dôvodu nutnosti tzv. stiahnutia uvedenia zariadenia do prevádzky s možnosťou podpísania dodávania energie za výhodných podmienok na obdobie ďalších rokov, nemal súd prvej inštancie zo strany žalovaného preukázanú.

22. V súvislosti s nerealizovaním diela podľa projektovej dokumentácie súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný nepreukázal, že k zhotoveniu diela nemalo dôjsť podľa dokumentácie, ktorá je súčasťou zmluvy o dielo, ale podľa neskoršie dohodnutých zmien, nakoľko zmenená projektová dokumentácia mala byť údajne podpísaná v apríli roku 2010 a zmluva o dielo bola uzavretá už vo februári toho roku. Preto mal preukázané, že v rámci uzatvárania zmluvného vzťahu vstupovali strany sporu do tohto vzťahu na základe projektovej dokumentácie vypracovanej ku dňu podpisu zmluvy, ktorá bola súčasťou oferty a akceptácie, pričom následná projektová dokumentácia bez preukázania súhlasu zo strany objednávateľa (žalobcu) nemôže byť považovaná za súčasť zmluvného vzťahu, a to v dôsledku nepreukázania vôle zo strany objednávateľa zhotoviť dielo podľa nej. Už len zo samotného časového hľadiska je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že dokumentácia, podľa ktorej zrealizoval zhotovenie diela žalovaný v čase podpisu zmluvy neexistovala. Dodal, že žalovaný nepreukázal, že by na nevhodnosť pokynov, resp. obsahu dokumentácie žalovaného (správne má byť žalobcu – pozn. odvolacieho súdu) upovedomil, vyzval ho na odstránenie, resp. zosúladenie stavu a ani to, že by následne došlo k uzavretiu dodatku k zmluve o dielo so zmenou rozsahu.

23. Vo vzťahu k vade kamerového systému súd prvej inštancie uviedol, že zo zmluvy o dielo nevyplýva, že by žalobca mal pri inštalácii kamerového systému dodať nejaký tovar, alebo že by sa na inštalácii mal podieľať výslovne uvedený subdodávateľ. Skutočnosť, že sa na zhotovení tejto časti diela mal podieľať syn žalobcu považoval za nepodstatnú, lebo žiadna tretia osoba nie účastníkom zmluvného vzťahu,

ktorý vznikol medzi stranami tohto sporu. Žalovaný sa preto nemohol zbaviť zodpovednosti za to, aké komponenty boli pri inštalácii kamerového systému použité, správnosti ich výberu a vhodnosti a najmä zodpovednosti za nefunkčnosť systému. Argumentoval, že práca subdodávateľa na túto zodpovednosť žalovaného voči žalobcovi nemá vplyv, i keď v pozícii subdodávateľa mala vystupovať osoba blízka žalobcovi. To, že žalovaný z tejto časti diela nemal žiaden zisk, považoval súd prvej inštancie za irelevantné. Tvrdil, že žalovaný mal aj v tejto časti postupovať odborne a starostlivo, prípadné vady mal uplatniť u subdodávateľa, resp. v súlade so zákonnou úpravou mal po obdržaní prípadných nevhodných pokynov objednávateľa práce prerušiť a oboznámiť žalobcu o ich nevhodnosti. A ak by aj po týchto úkonoch žalobca trval na vykonaní jeho pokynov, iba v takomto prípade by sa žalovaný zbavil svojej zodpovednosti, čo však neučinil. Pre úplnosť súd prvej inštancie ešte dodal, že vzťah medzi žalovaným a treťou osobou nie je predmetom tohto sporu, žalovaný si nároky mal uplatniť v samostatnom konaní, preto týmto tvrdeniam žalobcu nevenoval zvýšenú pozornosť.

24. Čo sa týka výšky zľavy z ceny za dielo, súd prvej inštancie konštatoval, že aj vzhľadom na náklady uhradené žalobcom na odstránenie vzniknutých vád diela spolu v sume 32.273,94 eur, keď požadovaná zľava nedosahuje ani hodnotu jedného percenta ceny diela, je zľava z ceny diela, ktorej sa žalobca domáha, adekvátne. Preto sa súd prvej inštancie ani nezaoberal prípadnou moderáciou výšky uplatnenej zľavy, nakoľko žalobcom požadovanú výšku zľavy považoval za primeranú.

25. K preukázaniu vád diela a ich odstráneniu súd prvej inštancie poukázal, že tieto skutočnosti začal žalovaný spochybňovať až v závere konania, najmä v záverečnom prednese. Súd prvej inštancie ich považoval za tendenčné a účelové, vykonané v snahe oddialiť rozhodnutie v už i tak dlho trvajúcom spore. Uzavrel, že ak mal žalovaný dôkazy o neexistencii vád a o neexistencii opráv, mal tieto skutočnosti súdu preukázať včas, resp. skôr navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. V súvislosti s uplatnenou zľavou z ceny diela poukázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. mája 2020, sp. zn. 3Obdo/3/2020. Dôvodil, že žalobca vyzval žalovaného na odstránenie vád diela včas a to dokonca opakovane, žalovaný na výzvy adekvátnym spôsobom nereagoval. Žalobca bol tak nútený odstrániť vady diela prostredníctvom tretej osoby, nakoľko najmä z dôvodu prehrievania mohlo dôjsť k značným škodám na diele. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 20.000 eur.

26. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa §§ 255 ods. 1; 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

27. Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že dopĺňa rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 13Cb/11/2020 zo dňa 13. januára 2022 o výrok III., ktorý znie: Slovenská republika má proti žalovanému právo na náhradu trov štátu v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej. Uviedol, že v konaní vznikli trovy štátu a to na základe odmien a náhrad hotových výdavkov priznaných znalcovi Ing. Danielovi Hlubeňovi, PhD. za vypracovaný znalecký posudok aj za účasť na pojednávaníach, pričom v rozhodnutí vo veci samej opomenul rozhodnúť o nároku štátu na náhradu trov. Citoval §§ 255 ods. 1, 2; 257; 259 CSP, pričom dospel k záveru, že vzhľadom na to, že žalovaný bol v konaní neúspešný a štátu vznikli trovy konania spojené s vykonávaním dôkazov, rozhodol, že Slovenská republika má proti žalovanému právo na náhradu trov štátu v rozsahu 100 % v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP.

28. Proti rozsudku súdu prvej inštancie a dopĺňaciemu rozsudku podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania, alternatívne aby napadnutý rozsudok a dopĺňací rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

29. Žalovaný v odvolaní poukázal, že súd prvej inštancie akceptoval, že nárok žalobcu na zľavu z ceny za dielo existuje a ustálil, že dielo nebolo vyhotovené podľa projektovej dokumentácie a má vady. Namietal nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal písomný súhlas žalobcu

so zmenami pri realizácii diela, pretože tieto zmeny sú samotným obsahom zmluvy o dielo a zápisnice zo dňa 22.3.2010. Argumentoval, že v žalobe sa uvádzajú zhrňujúcim spôsobom údajné vady diela, ktoré boli definované v reklamáciách zo dňa 15.10.2010, 17.10.2010 a 25.1.2012, pričom malo ísť o tieto vady: (i) nebola odstránená vada diela, ktorá sa týka odvádzania tepla z miestnosti, (ii) dielo nedodržiava predpísanú kompenzáciu účinkov, zariadenie sa chová inak v zimných a inak v letných mesiacoch, preto sa bez dodania automatického kompenzačného zariadenia vada nedá odstrániť, (iii) silné rušenie prevádzkových zariadení FVE a to konkrétne zabezpečovacieho a kamerového systému, ktoré je spôsobené nedodržaním inštalačného systému.

30. Žalovaný argumentoval, že počas konania preukazoval, že nejde o vady diela. V pôvodnom konaní súd prvej inštancie aj odvolací súd ustálili, že takto špecifikované vady iba odkazujú na výsledok, ktorý žalobca považuje za nedostatočný, a teda že žalobca dostatočným spôsobom vady diela nepreukázal. V konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré viedlo k napadnutému rozsudku súd vykonal opätovný výsluch znalca a ani ten nedefinoval vady diela. Dôvodil, že znalec k vade, ktorá sa týka odvádzania tepla z miestnosti uviedol, že chladenie troch miestností nebolo vyriešené dobre. Teda nie, že bolo vyriešené v rozpore s dohodnutými podmienkami, ale že nebolo vyriešené dobre. K otázke nedodržanej predpísanej kompenzácie účinkov znalec odpovedal, že zmluva o dielo nestanovuje bližšiu špecifikáciu diela na požiadavky na dielo, garantovaný účinník počas dodávky alebo odberu. Kompenzáciu počas prevádzky zmluva o dielo ani projekt neriešia. Pokiaľ ide o žalobcom namietanú vadu spočívajúcu v silnom rušení prevádzkových zariadení FVE (zabezpečovacieho a kamerového systému), znalec dospel k záveru, že reklamácia žalobcu nie je opodstatnená.

31. Teda ak súdy v predchádzajúcom konaní uviedli, že žalobca uvádza len prejavy, o ktorých si myslí, že ide o prejavy spôsobené vadou diela, tak žalovaný dôvodil, že tieto prejavy ešte same osebe nemôžu generovať tvrdenie, že ide o vady diela. Dôvodil, že argument, že žalobca prerobil odvetrávanie a vlastne celú vzduchotechniku a že tým preukázal dôvodnosť uplatneného nároku na zľavu z ceny za dielo, nemožno akceptovať. Mal za to, že je nutné zobrať do úvahy, že žalobca bez akýchkoľvek problémov prevádzkuje FVE minimálne 11 rokov a rekonštrukcia či investícia po uplynutí 9 - 10 rokov je prirodzeným dôsledkom tejto prevádzky. Stále však platí, že žalobca investoval do FVE sumy, ktoré nikto neverifikoval a vychádzajú iba z účtovných dokladov.

32. K uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/3/2020 zo dňa 27. mája 2020, na ktoré sa v napadnutom rozsudku odvoláva súd prvej inštancie žalovaný dôvodil, že v predmetnom rozhodnutí dovolací súd riešil len spôsob a možnosti uplatňovania vád v prípade, ak tieto vady existujú.

33. Súdu prvej inštancie žalovaný vytýkal i to, že odmietol dôkazy, ktorých vykonanie navrhol, pričom tieto preukazovali, že dielo bolo prevádzkované počas celého obdobia bez problémov a teda nie je to tak, ako uvádza súd prvej inštancie, že navrhované dôkazy s vecou nesúvisia.

34. Žalovaný v odvolaní uzavrel, že žalobca nepreukázal existenciu vád diela. Dôvodil, že od neho nemožno spravodlivo očakávať, že to bude on, kto bude dokazovať existenciu vád, keď tvrdí, že žalobca vady diela doposiaľ nepreukázal a od začiatku sporu sa bráni tým, že žalobca len poukazuje na vonkajšie prejavy, ktoré same osebe neodôvodňujú vadnosť diela. Dodal, že žalobca ako jednu z vád uvádza rušenie prevádzkových zariadení elektrárne, a to konkrétne zabezpečovacieho a kamerového systému, ktorý na pokyn žalobcu realizoval v subdodávke syn konateľa a spoločníka žalobcu.

35. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne. Poukázal, že v spore medzi totožnými stranami vedenom pôvodne na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15Cb/34/2012 (aktuálna sp. zn. 13Cb/40/2020), ktorý nie je doposiaľ právoplatne skončený a ktorý sa týka totožného diela bol rovnako žalobca po neúspechu na súdoch nižších inštancií napokon v dovolacom konaní úspešný a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. mája 2020 sp. zn. 3Obdo/3/2020 bolo publikované aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 59/2020. Dovolací súd v ňom, dospel k záverom, že: „Aj v prípade odstránenia vád diela treťou osobou určenou objednávateľom za predpokladu, že zhotoviteľ vady diela neodstránil ani v dodatočnej primeranej lehote, má objednávateľ voči zhotoviteľovi právo na zľavu z ceny diela podľa ustanovenia § 564 v spojení s ustanovením § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka.“. „Ak náklady objednávateľa účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie vád treťou osobou určenou objednávateľom prevyšujú zľavu

z ceny diela, predstavujú tieto náklady v rozsahu prevyšujúcom zľavu z ceny diela nárok objednávateľa na náhradu škody voči zhotoviteľovi podľa ustanovenia § 440 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka.“. Žalobca mal za to, že uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je aplikovateľné aj na daný spor.

36. Odhliadnuc od uvedeného žalobca argumentoval, že opakovaný výsluch znalca Ing. Daniela Hlubeňa, PhD. na pojednávaní zo dňa 9.9.2021 a ani výsluch D. A. E. C., D. na pojednávaní zo dňa 13.12.2021 neovplyvňuje a ani nespochybňuje zákonnosť a správnosť postupu žalobcu pri reklamovaní vád diela (na čo poukazoval aj dovolací súd) a pasivitu žalovaného pri odmietnutí reklamácie (čo priznáva aj žalovaný). Závery znaleckého posudku deklarujú viacero závažných vád diela, pričom žalobca v tejto súvislosti poukázal na tieto z nich:

- nie je jasné, prečo viaceré skutočnosti ako vady nie sú uvedené v zápisnici o prevzatí a odovzdaní diela zo dňa 30.7.2010, keďže jednoznačne museli byť zjavné už pri preberacom konaní (vady uvedené vyššie v bode: 1, 2, 3, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14),
- posúdením predložených podkladov bolo zistené, že neboli naplnené všetky požiadavky vyhlášky č. 508/2009 Z. z. a to (i) predložená technická dokumentácia nezodpovedá skutočnosti (Príloha č. 29, 30, 31), (ii) úradná skúška bola vykonaná pre inú transformačnú stanicu, ako je deklarovaná, (iii) projektová dokumentácia nie je aktuálna, chýba projekt vzduchotechniky, ktorý by riešil chladenie uvádzané v technickej správe SO 01,
- za účelom potvrdenia, či klimatizácia z pohľadu výkonu bola navrhnutá správne, dal znalec vypracovať návrh tohto chladenia autorizovanému stavebnému inžinierovi, ktorý nezávisle potvrdil nedostatočné nadimenzovanie,
- chladenie troch miestností nebolo vyriešené dobre, keďže podľa vyjadrení projektanta a dodávateľa žalobcu je čiastočne poddimenzované, čo potvrdil aj nezávislý návrh chladenia, ktorý dal spracovať znalec. Plynulú prevádzku nebolo možné posúdiť, keďže ventilátory potrebné na chladenie striedačov nie sú nainštalované. Projekt chladenia/vetrania nie je súčasťou sprievodnej technickej dokumentácie podľa vyhlášky č. 508/2009 Z. z.,
- v zmysle pripojovacích podmienok, ktoré boli vzaté do úvahy pri projektovaní, kompenzačný kondenzátor je predimenzovaný a ako projektovaný (12,5 kVar), tak skutočne inštalovaný kondenzátor (8,3 kVar), prevyšuje potreby jalového výkonu na dosiahnutie indukčného účinníka v rozsahu 0,5 – 1 pri chode transformátora naprázdno, ako to bolo preukázané.

37. Žalobca dôvodil, že vyššie uvedené právne závery znalca sú odborného charakteru, z ktorých však súd prvej inštancie pri predošlom rozhodovaní evidentne nevychádzal. Tvrdil, že ľahostajné konanie žalovaného ako zhotoviteľa diela spočívajúc v ignorovaní žalobcových opakovaných a dôvodných reklamácií vád diela, ktoré žalovaný po celý čas iba bagatelizuje, a to bez ohľadu na poskytnutú zmluvnú a zákonnú záruku pri výskyte vád diela, vykazuje znaky konania v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku podľa § 265 Obchodného zákonníka. Riadne, včasné a predovšetkým dôvodné reklamovanie vád diela nemôže ísť na ťarchu obozretného žalobcu, ale zodpovednosť za ľahostajné a nekorektné obchodné správanie žalovaného.

38. Ďalej žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nekonal arbitrárne, za účelom zistenia skutkového stavu vykonal rozsiahle dokazovanie, s námietkami žalovaného sa náležite a preskúmateľne vysporiadal, pričom svoj postup riadne a presvedčivo odôvodnil. Dodal, že nemožno opomenúť, že dielom je FVE, ktorej cena presahovala 3.000.000 eur. Žalobca konal s náležitou odbornou starostlivosťou a v rámci zákonnej prevenčnej povinnosti, keď si legitímne uplatňoval svoje reklamačné nároky z uzavretej zmluvy o dielo. FVE musí byť pritom v 100 % stave, keďže žalobca sa reálne (obozretné) obával, že by v dôsledku nekvalitne vyhotoveného diela, mohlo dôjsť k vzniku nielen majetkovej škody (napr. riziko požiaru), ale aj riziko ohrozenia životov zamestnancov elektrárne, prípadne ekologická škoda. Nároky z vád diela vyplývajú z Obchodného zákonníka. I keď žalovaný explicitne deklaroval a garantoval 5 ročnú záruku na jednotlivé časti diela, vrátane jeho servisu (opravu časti diela a pod.), opakovaným reklamáciám žalobcu odmietol vyhovieť. Z dôvodu pasivity žalovaného bol preto žalobca nútený podať žalobu. Uplatnený nárok na zľavu z ceny diela vo výške 20.000 eur považoval za primeraný a plne dôvodný, v súlade aj so staršou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu (m. m. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. septembra 2010 sp. zn. 1 Co 3/2009 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. januára 2012 sp. zn. 2 Obdo 21/2010). Keďže žalovaný odmietol odstrániť riadne a včas reklamované vady diela, žalobca si legitímne uplatnil nárok na zľavu z ceny diela.

39. Žalobca uzavrel, že preukázal, že žalovaný (i) nerealizoval dielo podľa projektovej dokumentácie, na ktorú bola zmluva podpísaná, (ii) vypracovával realizačný projekt počas realizácie stavby a dokončil ho až po realizácii diela, ktorý s nikým nebol pred a počas realizácie diela konzultovaný a riadne schválený, (iii) robil zásadné technické zmeny na diele oproti pôvodnému projektu, a to bez technických výpočtov, ako napr. namietané chladenie celej trafostanice, ktorého technické riešenie do dnešného dňa nepodložil hodnovernými výpočtami a schváleným projektom. Keďže žalovaný nereagoval na opakované reklamácie, jednotlivé vady diela (až po tom, čo boli zistené po spustení prevádzky FVE) bol žalobca nútený bezodkladne odstrániť na vlastné náklady, vrátane vyhotovenia projektovej dokumentácie s technickými výpočtami a de facto prerábaním celého chladenia trafostanice. Opakovane zdôraznil, že znalec jednoznačne potvrdil poddimenzovanie chladenia celej trafostanice.

40. Žalovaný v odvolacej replike namietal, že v predchádzajúcom konaní sa opomínalo skúmať, či dielo skutočne malo vady, ale celý proces sa sústredil len na to, že žalobcom tvrdené vady žalovaný neodstránil, pretože tieto vady jednoducho podľa žalovaného neexistovali. Argumentoval, že dielo vady nemalo, čo ostalo neopomenuté v skorších rozhodnutiach súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu predtým, ako do konania vstúpil dovolací súd, ktorý sa sústredil iba na formálnu stránku uplatňovania väd. Opätovne poukázal, že žalobca niekoľko týždňov po odovzdaní diela, keď v preberacom protokole potvrdil, že dielo nemá vady, uviedol údajné vady a opätovne sa opomína fakt tvrdený znalcom, že ide o sporné vady a je nejasné, prečo ich žalobca nezaniesol do preberacieho protokolu.

41. Žalobca v odvolacej duplike zotrval na tom, že súd prvej inštancie rozhodol spor vecne správne a podľa článku 2 ods. 2 CSP, v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo/82/2018 (vydaným v tejto veci) a R 59/2020. K zvyšným námietkam žalovaného žalobca opätovne poukázal na opakovaný výsluch znalca Ing. Daniela Hlubeňa, PhD. na pojednávaní zo dňa 9.9.2021, výsluch D. A. E. C., D. na pojednávaní zo dňa 13.12.2021 a závery znaleckého posudku, ktoré bližšie označil vo vyjadrení k odvolaniu. V ostatnom zotrval na svojich ostatných tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu.

42. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v novom zložení senátu (pôvodným členom senátu JUDr. Vladimírovi Hribovi a JUDr. Janke Kočišovej funkcia sudcu zanikla) ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a vychádzajúc zo záväzného právneho názoru dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Dospel pritom k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

43. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

44. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), h) CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

45. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením. Posúdil, či súd prvej inštancie vykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a či na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. To všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

46. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny záver, že dielo, ktoré žalovaný ako zhotoviteľ vykonal pre žalobcu ako objednávateľa malo vady a že žalobca má nárok na primeranú zľavu z ceny diela. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonaným dôkazom. Výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd prvej inštancie vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli a neopomenul žiadnu rozhodujúcu skutočnosť, ktorá vyšla počas konania najavo. Odvolací súd dospel tiež k záveru, že súd prvej inštancie nezamietol taký návrh žalovaného na vykonanie dokazovania, ktorý mohol priniesť relevantné skutkové zistenia. Sú

prvej inštancie tak nespôsobil sťaženie dôkaznej pozície žalovaného a ani sa nevzdialil želanej a nožnej miere zistenia skutkového stavu.

47. Podrobné, vecne správne a zákonu zodpovedajúce je odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalovaného a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní odvolací súd uvádza:

48. Žalovaný v odvolaní primárne namietal správnosť záveru súdu prvej inštancie, že dielo malo vady.

49. Podľa § 560 ods. 1 Obchodného zákonníka, dielo má vady, ak vykonanie diela nezodpovedá výsledku určenému v zmluve.

50. Odvolací súd udáva, že vady diela predstavujú také jeho nedostatky, s ktorými právny poriadok spája určité právne následky. Vady sa delia na právne a faktické, pričom v prejednávacom spore žalobca tvrdil, že dielo, ktoré pre neho žalovaný vykonal, malo vady faktické, čo znamená, že dielo nemalo vlastnosti, aké malo mať. Riadne ukončeným dielom je pritom dielo v takom stave, ktorý zodpovedá zmluve, resp. je v stave, ktorý vyhovuje dohodnutému alebo obvyklému účelu a zodpovedá dohodnutému výsledku. Naproti tomu žalovaný, nárok žalobcu nepovažoval za dôvodný predovšetkým z dôvodu, že odmietal tvrdenie žalobcu, že dielo malo vady.

51. Odvolací súd poukazuje, že žalobca listom zo dňa 15.10.2010 (č. I. 15 spisu, príloha k žalobe) písomne vytýkal žalovanému tieto vady diela:

1./ keď napätie VN vedenia vypadne, hlavný istič automaticky nezapína po obnovení napätia VN vedení. K zapínaniu hlavného ističa elektrárne je nutná ručná manipulácia, čo je v rozpore s vyjadreniami SSE - D k projektu,

2./ inventory po obnovení napätia po ustálení pomerov na VN strane a po uplynutí nastaveného času automatického zapínania, automaticky nenaštartujú, je nutné ručné štartovanie,

3./ odvádzanie tepla z miestnosti: a) NN-VN rozvádzača, b) VN transformátora a c) invertorov je nevyhovujúce, neekonomické a automatická regulácia teploty s nasadenými klimatizačnými zariadeniami nie je spoľahlivá. V miestnosti NN-VN klimatizačné zariadenie negarantuje nastavenú teplotu, v miestnosti VN transformátora cirkulácia chladiaceho vzduchu nie je vôbec zabezpečená, klimatizačné zariadenie negarantuje nastavenú teplotu, v miestnosti invertorov klimatizačné zariadenie negarantuje nastavenú teplotu,

4./ dielo nedodržuje predpísanú kompenzáciu účinníka a

5./ napriek tomu, že počas výstavby žalobca pracovníkov žalovaného viackrát upozornil na nedodržanie predpísanej hĺbky uloženia kábla, spojovací kábel na spojenie merača intenzity vonkajšieho osvetlenia je uložený v zemi len v hĺbke cca 15 cm.

Následne dňa 17.10.2010 zaslal žalobca žalovanému ďalšie oznámenie o vadách diela (č. I. 18 spisu, príloha k žalobe), v ktorom navyše dodal, že:

6./ chýba string monitoring,

8./ inventory často vypadávajú a nevedia optimálne spolupracovať priamo so slučkami panelov,

8./ káblový vývod na strane VN transformátora je neodborne namontovaný,

9./ hliníkové rámy solárnych panelov sú prichytené k pozinkovanému železnému profilu,

10./ kovové dvere na kioskovej trafostanici sú deformované,

11./ prepojovacie káble medzi solárnymi panelmi voľne visia,

12./ koberec na podlahe v NN - VN rozvádzači je nevyhovujúci,

13./ nie sú dodané technické dokumentácie a manuály k jednotlivým zariadeniam,

14./ nie je dodaný originál software k sledovaniu technických parametrov FVE.

52. Znalec Ing. Daniel Hlubeň, PhD. v znaleckom posudku č. 12/2014 zo dňa 5.11.2014 sa k žalobcom oznámeným vadám diela špecifikovaným v predchádzajúcom odseku tohto rozsudku vyjadril tak, že nie je jasné, prečo viaceré skutočnosti nie sú uvedené ako vady v zápisnici o prevzatí diela, keď museli byť zjavné už pri preberacom konaní (vady uvedené v bodoch 1, 2, 3, 6, 8 až 14). Ďalej znalec uviedol, že (i) za účelom posúdenia, či klimatizácia z pohľadu výkonu bola navrhnutá správne, dal vypracovať návrh tohto chladenia autorizovanému stavebnému inžinierovi, ktorý svojím návrhom (chladiaci výkon pre trafostanicu 20,88 kW a 64,63 kW pre miestnosť so striedačmi) nezávisle potvrdil nedostatočné nadimenzovanie a že (ii) kompenzačný kondenzátor je predimenzovaný. Na záveroch predmetného znaleckého posudku č. 12/2014 znalec zotrval aj pri výsluchu na pojednávaní dňa 9.9.2021.

53. S poukazom na vyššie uvedené závery znalca odvolací súd uvádza, že nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že dielo nemalo vady. Porovnaním dosiahnutého výsledku vykonaného diela s jeho vlastnosťami v zmysle predmetu zmluvy bolo totiž znalcom, ktorý FVE za účelom vypracovania znaleckého posudku opakovane ohliadol, u jedenástich vád diela, ktoré žalobca oznámil žalovanému písomne listami zo dňa 15.10.2010 a 17.10.2010, konštatované, že tieto nedostatky/vady dielo má a malo už pri preberacom konaní dňa 30.7.2010. Zároveň odvolací súd dodáva, že zodpovednosť za vady, ktoré má dielo v čase jeho odovzdania, je s výnimkou vád uvedených v § 561 Obchodného zákonníka (spolupôsobenie vady objednávateľom diela) objektívna.

54. Podmienkou na uplatnenie nárokov z vadného plnenia je oznámenie vád diela a voľba nároku. Vady diela, ktorých existenciu potvrdil aj znalecký posudok č. 12/2014 žalobca oznámil žalovanému písomne listami zo dňa 15.10.2010 a 17.10.2010 a zároveň v nich priamo uviedol aj voľbu nároku - požadoval ich odstránenie.

55. V listoch zo dňa 15.10.2010 a 17.10.2010 žalobca vady identifikoval takým spôsobom, že podrobne opísal, v čom sa vady prejavujú. Konkretizácia vád vykonaná žalobcom podľa odvolacieho súdu zabezpečila ich nezameniteľnosť s inými vadami. Rovnako jasná a určitá bola aj žalobcova voľba zodpovednostného nároku (nároky objednávateľa z vád diela sa primerane spravujú ustanoveniami upravujúcimi zodpovednosť za vady tovaru pri kúpnej zmluve podľa §§ 436 až 441 Obchodného zákonníka). Žalobca tak preukázal splnenie notifikačnej povinnosti, keďže vyššie označené listy, ktoré žalovanému zaslal, je potrebné nepochybne považovať za oznámenie vád diela a riadne uplatnenie nárokov z vád diela, ktoré zákon objednávateľovi pri vadách diela priznáva.

56. Ďalej odvolací súd udáva, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný vady písomne oznámene mu žalobcom dňa 15.10.2010 a 17.10.2010 neodstránil. Bránil sa tým, že sa nejedná o vady, ale o vylepšenie projektu oproti schválenému technickému projektu, podľa ktorého došlo k výstavbe FVE a že sa nebráni tieto práce vykonať, ak si ich žalobca u žalovaného objedná a zaplatí za ne. Žalobca preto sám zabezpečil odstraňovanie vád diela, nakoľko uplatnenie nároku z jeho strany na odstránenie vád diela bolo u žalovaného ako zhotoviteľa diela bezúspešné.

57. Odvolací súd poukazuje, že žalovaný odmietol odstrániť vady diela, ktoré žalobca oznámil žalovanému riadne a včas. Žalobca si preto uplatnil nárok na primeranú zľavu z ceny diela vo výške 20.000 eur, pričom reálna cena odstránenia vád diela predstavovala 32.273,94 eur. Žalobca ako objednávateľ diela má právo na primeranú zľavu z ceny diela pri porušení zmluvy o dielo, ktorá zodpovedá nákladom vyúčtovaným treťou osobou, lebo žalovaný ako zhotoviteľ diela včas neodstránil vady diela a navyše oznámil žalobcovi, že uplatnené vady diela neodstráni a odmieta, že žalobcom vytýkané nedostatky vadami diela vôbec sú. Odvolací súd považuje za potrebné prisvedčiť žalobcovi, že nemal dôvod vyčkávať s odstránením vád diela do právoplatného skončenia tohto sporu a bol nútený zakročiť preventívne (§ 415 Občianskeho zákonníka v spojení s § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a vady diela opraviť na vlastné náklady.

58. Odvolací súd tak dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správne právne závery, preto odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP nepovažoval za naplnené.

59. K námietkam žalovaného, že navrhol vykonanie dôkazov a to, aby žalobca predložil skutočný stav výroby elektrickej energie od spustenia FVE až po rok 2019 vrátane a predložil, koľko fakturoval odberateľovi elektrickej energie a koľko mu odberateľ elektrickej energie uhradil od spustenia až po rok 2019 vrátane, pričom tieto dôkazy mali preukazovať, že dielo bolo prevádzkované počas celého obdobia bez problémov a teda nie je to tak, ako uvádza súd prvej inštancie, že navrhované dôkazy s vecou nesúvisia, odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že fotovoltaická elektrárňa ako dielo dosahuje určité parametre v oblasti produkcie elektrickej energie neznamená, že dielo nevykazuje žalobcom namietané vady, keď aj závery znaleckého posudku č. 12/2014 deklarovali viacero vád diela. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď vyššie označený návrh žalovaného na vykonanie dokazovania zamietol s odôvodnením, že nesúvisí s predmetom tohto konania a to otázkami, či dielo malo vady, či žalobca tieto vady reklamoval, či tieto vady na vlastné náklady odstránil pomocou tretej osoby a či mu za existenciu týchto vád patrí primeraná zľava z ceny za dielo. Odvolací súd zároveň dodáva, že

s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania (článok 17 CSP), ktorá ukladá súdu postupovať v konaní hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb dospel k záveru, že vyššie uvedený návrh žalovaného na vykonanie dokazovania nielenže nie je spôsobilý priniesť skutkové zistenia, ktoré sú pre spor relevantné, ale jeho vykonanie by bolo aj v rozpore s označenou zásadou. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP nie je naplnený.

60. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Rovnako potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania medzi stranami sporu a doplniaci rozsudok o nároku štátu na náhradu trov ako vecne správny.

61. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

62. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).